

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Éves évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adának vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érkezővezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri czikkék:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Gazdasági kiegyezésünk.

Miután Ausztriának is van már rendes kormánya, semmi nem áll útjában annak, hogy kiegyezési kérdések tárgyalásai elkezdődjenek.

A bank kérdésről annyi már is kiszivárgott, hogy az a közösség alapján fog megoldatni, és így kilátásunk van az önálló bank létrejövésére. Azonban his vizsgáló mégis lesz a két kormány között, a 80 millió osztrák bankadósság körül.

Ez a 80 millió adósság, nem olyan tétel, a melyet csak amugy udvariassággal elintézni lehetne. A jegybank követeli az adósság visszafizetését, — mert a nélkül, a bank fölfogása szerinti, nem veheti föl a készpénzfizetéseket. A magyar kormány követeli ez adósság visszafizetését, mert a nélkül a valuta teljes rendezése lehetetlen. Ausztria pedig nem akarja ez adósságot vissza fizetni, mert Ausztria ezt kamat nélkül élvezzi s a visszafizetés Ausztriának a valutaköltségek tetemes megnövekedését jelentené.

Bilinsky, az új osztrák pénzügy-miniszter ugyan ebben a kérdésben még nem nyilatkozott, de ha ő is követni szándékozná elődjének nyomdokait, akkor a 80 millió adósság körül lesz a fordulás, mivel a magyar kormánynak s a banknak egyaránt követelnie kell a bankadósság visszafizetését.

Az a kérdés, hogy a banknak mennyi jussa van e kamat nélküli kölcsönök kamatozójá tételéhez, a bank és a két szolidáris kormány között kell, hogy alkudozás tárgya legyen s okvetlenül elvárható, hogy a jegybank mely ekképen mint egy 80 millió forint kamataihoz fog jutni, ennek fejében más módon nyújtson rekompenzációt a kormányoknak.

De az kétségtelen, hogy ez adósság visszafizetése mulhatlanul szükséges és ha az osztrák kormány azért ragaszkodik a jegybankhoz, mert ez adósságát prolongálni akarja, akkor a magyar kormánynak okvetlenül energikusan kell föllépnie a megkezdett és már is sok pénzt elnyelt valutarendezés érdekében a bankadósság okvetlenül való visszafizetése iránt.

Plener vonakodott az adósság

visszafizetésétől, mikor Wekerle erre fölszólította; de ezt még nagyon ki-méletesen jelentette ki. Böhm-Bawerk már határozottan kijelentette Lukácsnak, hogy nem fizet. Ezzel megis szakadtak a tárgyalások.

Most Bilinsky áll szemben Lukácsal. Az osztrák nézetek hihetőleg megváltoztak a nyári hónapok alatt s ha ez a pont nem fog konfliktusra okot adni, akkor valószínű, hogy a közeli tárgyalások eredményesen fognak végződni.

Már aztán a többi kérdésnél lesz-e nézet eltérés, bajos előre ezt látni. A kormány s közegéi egyes nyilatkozatából az tűnik ki, miszerint a legsimábbban szeretnének mindennel végezni. Egyébként a földmívelésügyi miniszter felszólította az országos magyar gazdasági egyesületet, a kereskedelmi és iparkamarákat szólítá fel, hogy a kiegyezés meghosszabbítására nézve adják be véleményüket. A gazdasági egyesület már felszólította a társaságokat, s ezeknek véleményéből fogja megalkotni a gazda társadalom véleményét, melyet a földmívelésügyi kormány rendelkezésére fog bocsátani.

A gazdánknál ugyan megoszlok a vélemények az önálló s közös vámterület kérdésében, minék fejtegetésébe ezuttal mi sem megyünk belé, — de a gazdasági testületektől az elvárható, hogy ne a közös vámterület alapján álljanak csak azért, mert fenn is ugy akarják. Ugyanez mondható iparkamaráinkról is! . . .

Altalános a panasz, hogy a szak-egyesületek véleményei nem adják hű képét a képviselt iparosok, kereskedők, földmívesek stb. igényeknek. A legtöbb jelentésből az tűnik ki, hogy tulajdonkép nem mondanak semmit, amolyan érthetetlen válaszokat adnak, melyeket csak az az tapogatódzás tesz érthetővé, melylyel ez egyesületek vezető egyéniségei a kormány hangulatát és intenczióit kémlelik. Kezünkben van pár ily jelentés a multból, midőn a vámszövetéségek meghosszabbítása előtt is megkérdézték a szakegyesületeket, pályadíj jutalmat érdemel az, a ki véleményét tud alkotni jelentéseikből. Így aztán nem csoda, ha a kormány figyelemre nem méltatja az ily jelentése-

ket, s csak dekorációként kéri be azokat.

El van ismervé, hogy a legszak-szerűbb évi kimutatásokat a helybeli kereskedelmi iparkamara teszi. És itt is mit látunk? . . . Itt van a mult évi előterjesztvénye. Röviden konstataja ugyan a bajokat ugy a mezőgazdasági, mint az kereskedelem ipar terén, de a végkövetkezményt elhallgatja: hogy hát tulajdonkép melyik kívánatosabb, az önálló vámterület vagy a jelenbeni. Holott határozott véleményt várnánk e fontos kérdésben, s nem la-virozást. Amennyi bajt hátrányt felsorol a fennemlített jelentés, szinte magától jönne az önálló vámterületi melletti érvelés. De ennek nyoma sincs, mivel fenn a közösségnek hívei min-denben és így világért sem szabad a szakegyesületek jelentéseinek más alapon állania.

Szomorú körülmények, de így van.

A kamaráknak és szakegyesületeknek ideje végre tisztában lenni feladatuk nagyságával s nem szabad kicsinyes politikai nézetek kedvéért gazdasági érdekeink egy vonalnyi előnyét sem feladniok.

A kvóta arány kulcsa kérdésében, mint látható nézeteltérések lesznek. Legalább erre következtethetnénk azon mozgalmakból, mik a Lajtán túl mutatkoznak. Közölebbről is egyik szaktestület ily alakban irt kormányához, tul kiszinezve a mi áldott állapotunkat, miből kihozták a mi bőrünkre való kvóta emelésnek kívánatoságát. Holott a kül csillámló ipar haladásra csak azt feleljük: nem mint arany a mi fénylik! . . . Vessenek oda tul Budapestet tul is tekinteni, s akkor mondanak az egészről véleményét. Így érvelésük hamis, miből nehéz kihozni jogosságát a ránk eső kvóta emelésnek.

A kiegyezési kérdések tárgyalása tehát napirendre kerül. Ideje az ország lakosságának is életjelt adni magáról gyülekezesek után. Ne bízzék szaktestületeiben, mert azok első sorban felfelé tekintenek s a szerint mondanak véleményt. A ki hive az önálló bank várnak, ne nézze tétlenül a dolgok menetét, hanem álljanak meggyőző-ként városokként össze, vitassák meg a kérdést s a szerint szerkesszenek

iratot a képviselő főrendiházhoz, jut-tatva egy-egy példányt a kormány tag-jainak is. Ha elszalasztjuk az alkalmat ily iratok beadására, vessünk magunkra követ, ha „méltányosságból“ Ausztria javára oldatnak meg a kérdések.

Politikai hírek.

Minisztertanács. Mint Budapestről írják esztörtökön délután minisztertanács volt a kormányelnöki palotában. A minisztertanács, melyben az új földmívelési miniszter is részt vett, a rendes folyó ügyeken kívül, hir szerint, a képviselőház jelenlegi budget-vitájának egyes mozzanataival is foglalkozott.

Bucsu és beköszöntő. Festetics Andor gróf volt földmívelésügyi miniszter esztörtökön bucsuzott el a minisztériumban tisztikarától, amely a bucsuzás után üdvözölte az új minisztert, Darányi Ignácot. A bucsuzás egészen régisablon szerint ment. Festetics gróf megdicsérte a titkárt, a tisztikar szónoka megdicsérte Festetics grófot, aki „elismert köszöntőt“ fejezte ki a hivatalnokok munkálkodásáért. Az új minisztert „saját kívánatára“ csak röviden üdvözölte Belső Albert államtitkár s a beszédre Darányi ugyan-csak röviden felelt, megjegyezvén, hogy programját az országgyűlés előtt kívánja kifejteni.

Antiszemita ellenünk. Bécsi hírek szerint az ottani antiszemita sajtó dühöng Magyarország ellen, mert Lueger megerősítésének megtagadását egy „összeesküvésnek“ tulajdonítják, melyben állítólag nemcsak báró Bánffy és báró Jósika miniszterek, hanem gróf Andrássy Aladár és Jókai Mór is részt vettek. Mindent elkövetnek, hogy a lakosságot Magyarország ellen felizgassák. Kétség-telen, hogy az antiszemita az esetre, ha a községtanácsot feloszlatják, hadjáratra készülnek a Magyarországgal való kiegyezés ellen. A Deutsche Zeitung már kiadja a jelszót a választásokra, mely így hangzik: „a magyarok prepotenciája ellen.“

Remánia és Oroszország. Sturdza Demeter esztörtökön délben nyújtotta át Fonton orosz követnek a válaszigyezeket az orosz külügyminisztérium explikációt kérő jegyzékére. Sturdza ur kifejtéi jegyzékében Oláhország külügyi politikáját, bangoztatván, hogy a béke érdekében lépett a hármasszövetségbe, anélkül azonban, hogy Oroszországgal szemben ellenséges érzülettel lenne illetve. A mi az 1888-iki manifestumot illeti, annak ele nem a hivatalos Oroszország ellen van irányítva, melylyel Oláhország foly-

tonosan a legjobb viszonyt ápolta és fogja ápolni a jövőben is, ha nem ama párt és annak törekvései ellen, a mely orosz ágensekkel árasztotta el Oláhországot annak idejében és a mely a hivatalos Oroszországot is kompromittálni akarta a külföld előtt.

A t. Ház.

Budapest, nov. 8.

A mai ülés az előzetes megállapodáshoz képest a vallás szabad gyakorlatára vonatkozó főrendiházi üzenet tárgyalásával kezdődött.

Általában azt hitték, hogy az utolsó egyházipolitikai javaslatnak legutolsó stádiuma rövid pihenő lesz a költségvetési vitában, de az előadók beszéde után csakhamar kitűnt, hogy nem fog minden simán lefolyni.

Kovács Albert a nemzeti párt nevében rövid argumentáció után ma is fenntartotta a régi álláspontot a javaslat ellen s így Csáky Albin gróf kényszerítve látta magát arra, hogy mint legilletékesebb tényszerző, kifejezést adjon azon véleményének, hogy a főrendiház módosításait a képviselőház a liberalizmus legesekélyebb sérelme nélkül megszavazhatja.

A volt kultuszminiszter, a ki a befejezéséhez közeledő harcznak olyan előkelő katonája volt, maga is elismerte ugyan, hogy jobb szeretne volna, ha a főrendiház módosításai meg nem tétetnek, de mert biztos remény van arra, hogy a mai finálé az oly sok vizsályt okozott kérdésnek a végét is jelenti, már opportunítási szempontból is óhajta, hogy az egyetértés az országgyűlés két háza között helyreálljon.

Vajay István szigorú katolikus egyházi szempontból ellenzi a felekezetenküliséget sőt azt is bizonyítja, hogy a többi felekezetek is ellenzői a törvényjavaslatnak s e tekintetben Tisza Kálmán kolozsvári beszédére is hivatkozott.

A generális künn járt valahol a folyosón s így Wallacics Gyula kultuszminiszter felhasználta az alkalmat arra, hogy, bár mondani valója nem volt, mégis tartson egy beszédet — Tisza Kálmán mellett.

Az intrikák nagymestere önmaga is kívánt védelemmel élni és hivatkozva kolozsvári legutóbbi beszédére, tagadásba vette Vajay állításait; a híres beszédből azonban az tűnt ki, hogy Vajay Istvánnak igazsága volt, mert azt ugyancsak kevesen hitték el, hogy Tisza Kálmán szerénységből nem czáfolt rá az ujságokra.

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1895. November 9.

Gita.

— Irta: Sebesi Samu. —

A cigány-karaván sátoztott a Hargita lábánál. A putrik előtt fellobogott a tűz s a kis ernyős székerek rejtekéből előszedték az élelmi szereket. Egy kitékért nyakutuk, egy fejbe kollintott liba, egy zsákba rejtett malacz került elő innen s onnan is, melyeket forró vízbe koppasztanak meg a lobogó tűz körül kuczogató banyák.

A gebék az utszéli gyepon korcogtatnak, míg a karaván fiatalsága egy csoportba verődve, csendes, busongó nótát dudorászott. A férfiak a vajda körül sereglettek és hallgatták bölcs tanácsait azon esetre, ha a büntető-törvény paragrafusaival ellenkezésbe jönnének.

Gita, a vajda leánya a purdék csoportjához ment és mosolyogva nézte, a mint azok bukfenczezve cigány-kereket hánytak. Hoszsú fekete haja hullámokban omlott végig a hátán, míg egy-egy kurta fűrt, karikákban tapadt nyílt homlokára. A közeli bokor árnyékából egy szép barna legényarc tekintett a leányra. Korom fekete bajuszakját csak alig lehet még kipödrölni s tömött haja kuszaftan takarja el arcának egy részét. Gita észreveszi a legény sóvárgó tekintetét s ingerlő mosolylyal néz reá. A barna legény egyszerre talpra ugrik és a leány mellett terem. Mikor már ott áll szinte zavarba jő. Nem tudja mit mondjon, mert a leány egyre mosolyog reá. A kamasz cigánylegény lestiti a szeméit. Az arca ég és hangja akadozik a mikor szól:

— Gita, már elég nagy vagyok. Te is megnőttél.

A leány mosolyog. Olajbarna arcán gödrök fakadnak s barna-piros ajkai mellett villognak hóhéfer fogai.

— Azt gondolom, hogy te már a feleségem lehetnél. . . .

Gita rázza a boglyas fejét, aztán hajához kap s egy marék hosszú fűrttel eltakarja az arcát.

A legény odaül a lábai elé és úgy néz fel a szép leányra.

— Mert hiába Gita, mindig veled álmodom. Álmaimban megsimítod a fejemet, álmaimban átöleled a nyakamat, álmaimban megcsókolsz. Aztán mikor felébredek is mindig csak rajtad van az eszem. Gita én téged szeretlek.

A leány arca lassanként elkomolyodik. Kezével szorakoztattan babrá a haja között és törtili a nagy nedves szeméit. Aztán kisimítja arcára leomló fűrtjeit s csendesen térdre ereszkedik. Kinyújtja a kezét és megczirogatja a legény bozontos üstökét.

— Így álmodod? kérdi.

— Így, sohajt a legény.

Aztán közelebb húzódik hozzá. Kezét lecsusztatja a legény nyakára, föléje hajol s gömbölyű karjaival átöleli.

— Így álmodod? mondja.

— Így, így susogja a legény és reszket a boldogságtól.

Aztán nézi, hosszasan nézi a legény arcát égő szeméit, édes mosolygását és lassan reáborul s megcsókolja.

— Így álmodtad-e kérdi és nevet hozzá szerelmesen.

A legény megakarja kapni karcsu derekát, hogy százszor adja vissza az egyetlen csókot, de e pillanatban oda dobban egy iz-

mos macezona cigány s durva kacagással adja tudtokra, hogy mindent hallott és látott.

A legény úgy ugrik talpra, mint egy macska, megtorpan a gunyolódó előtt, hogy a következő perczben a torkába vágja ujjait, de Gita közbe lép s egyetlen tekintetével megszelidíti. Aztán a jövővényhez fordulva mondja:

— Tréfa volt. Dodó álmodott. Csak játsztam vele. A felesége úgy sem leszek, mert Dodónak nincs pénze, nincs medvéje. Itt-e a medvéd? Messzi jártatok? Most érkeztek? Itt vagytok mindnyájan?

A jövővény némi kételkedéssel hallgatta a Gita kérdéseit. Ugy érezte, hogy zavarát leplezi vele, de mégis visszatért a jó kedve mikor látta, hogy a leány ügyet se vet Dodóra, a ki kétségbeesve gondolt arra, hogy csakugyan álmodott.

A medve tánczoltatót Dandónak hívták. Oláhországból jöttek a moldvai havasok felől. Dandó többször találkozott a karavánnal és szemet vetett a vajda leányára. Mindig dicsekedett, hogy medvéivel mennyi pénzt szerez s ezt a tulajdonságát most is bemutatta:

— Messze jártunk, most érkezünk. — Mindjárt itt lesznek a többiek is. Én előre siettem, mert hallottam, hogy itt vagytok. Ekkor a tűszőjébe mélyesztette kezeit és zörgette a pénzt.

— Van itt elég! Lásd Dodó, medvét kell fogni aztán pénzt szerezni. Mert csak úgy lesz feleséged Gita. De te szegény vagy. Szegény cigány, rongyos purd.

Dodó végtelenigylölettel nézett a medve tánczoltatóra, — a ki tetetett jó szívűséggel szólott:

— Nono! Ne haragudj. Lesz neked is medvéd. Holnap eljössz velünk a havasba.

Tudjuk mi hol kölykezik a maczkó. Ha bátor fizekő vagy lopd el a kölykeit. Kettő van, egyik a tied lesz, másik az enyém.

Dodó szemei megvillantak. Egy pillanat alatt járta át agyát az a gondolat, hogyha neki medvéje lesz, Gita nemcsak tréfából fogja szeretni. Gita szerelmét nemcsak álmodja, hanem övé lesz a szép leány valóságban is, — mert akkor pénzt szerez és szép ezüst pénzekből csinál Gita nyakára csengő lánczot, kezére szép karpereczet.

E közben a karaván tagjai is gyülekezni kezdtek és üdvözölték a medvetánczoltatót. A vajda leereszkedéssel nyújtotta felé nagy ezüst gyűrűs kezeit, aztán a sátorába invitálta egy jövődöbéli apóshoz méltó szívesseggel. Gita egy tekintet vetett Dodóra, a ki most egészen jövődö tervével volt elfoglalva. A leány észrevette, mikor Dodó a medvetánczoltató mellé lépett és sugva szólott.

— Megmutatod a medve barlangját?

Mikor aztán a karaván a vendégekkel volt elfoglalva, Gita felkereste Dodót és gyorsan, remegő hangon mondá:

— Örizzkedj tőle. Ne menj a havasra.

Azután ismét visszasietett sátorába, nehogy Dodó ellen haragra ingerelje vetélytársát.

Másnap Gita kora hajnalban Dodó sátorához szaladt, de csak a vén Manceza cigányasszonyt találta ott.

— Hol az unokád, kérdé remegő hangon.

— Varjak után, nyulak után erdő ágabogán! felelte a vén cigányfő.

— A havasra ment!

— Oda galambom oda. Medvét fogni pénzt szerezni, mert csak úgy lesz övé a szépséges Gita.

— Jaj nekünk, jaj nekem sikoltott

Gita; tenyerébe rejtette arcát és úgy zokogott.

II.

Mikor a nap hunyó félben volt, a medvetánczoltató egyedül tért vissza a havasból. Levette magát a gyepre és tépte a haját.

— Verje meg a devla, rugja meg a kánya. Vége van, vége van neki.

A cigánykaraván körülseglette éskiváncsan kérdeztek:

— Mi baj, mi történt?

Dandó tetetett fájdalommal beszélt el, hogy mikor elvették a medve kölykeit, nem kötötték jól le a szájakat és a kis maczkók ordítani kezdtek, mire a medvepár utánuk rohant és a tapasztalatlan Dodót, a ki nem eresztette el zsákmányát, — megölték.

A vén Manceza a földön vonaglott fájdalomában.

— Te vitted a bajba, te vitted a veszedelemba. Ha medve ölte meg, te öltetted meg, ha nem, te öltetted meg, te öltetted meg. Verjen meg az Isten, egessen el a pokol.

Örökké éhezze, örökké szomjazzál s a sirba se találsz soha nyugodalmat, kiáltotta a vén cigányasszony. Gita a háttérben állott. Sápadt volt és vonaglott a fájdalom miatt. Sutogva ismétlé az átkot s irtózatos bosszút esküdött.

Mikor vége volt a pillanat izgalmainak, az öreg Manceza mellé térdelt és a fülébe sugta:

— Kelj fel. A Dodó lelke bennem van és megtanított, hogyan álljak bosszút.

Mikor a hold elfogyott és ismét megtelt, Gitának a medvetánczoltató hozott szép nagy fejes gyűrűket, pénzből fűzött gyöngyöt, aranypaszományos fejkötőt és elvitte magához. Nehány hét múlva Gitához be-

A három esztendő óta húzódó egyház-politikai vitának most állott be a legderültebb momentuma, és ez a momentum a képviselők és a karzat igaz öröme jó félórát tartott.

Kolozsvári Kiss István jelentkezett szó-lásra, hogy mint az igazi tiszta liberalizmus hiye, visszautasítsa a főrendiház módosítványaikat.

A politikában, a mint monda, már 22 esztendő óta versutus s így nem is lehet csodálni, hogy a gyakorlati életből merített megfigyelései a Ház minden oldalára egyforma hatást gyakorolt.

A zamatos magyar nyelv, az egymást követő határozottan merész hasonlatok, a válogatott ötletek és mondasók olyan hangulatba hozták a t. Házat, a melyre a leg-öregebb parlamenti férfiak sem tudnak visszaemlékezni, így esett, hogy még Szilágyi Dezső sem tudta magát a közhangulat hatása alól kivonni.

Kolozsvári Kiss István pedig azonközben, hogy a nazarénusokról, a keleti kérdé-ről és még sok egyébről is beszélt, oly súlyos igazságokat mondott oda a kormány-nak és pártjának, valamint minden néven nevezendő barátainak, a melyek talán éppen az őszinteség által érték el a mindenki által készségesen elismert hatást.

Beszédje elvégzéseivel valóságos diadalmenetben kísérték ki a fiatal képviselőt barátai a folyosókra, a ki körül különösen Hoc János fejtett ki nagy buzgalmat, sőt meg is kérdezte tőle, hogy:

— Meg van a beszéded?

— Nem a', csak úgy rögtönöztem, hangzott a felelet, de ugy-e azért jól meg-mondtam nekik?

— Meg ám, — mondja Gullner Gyula — csak az a baj, hogy az örmény kérdé-ről nem beszéltél.

— Felszólalok még a költségvetésnél, — nyugtatta meg aggodó barátait Halas város képviselője és vele együtt a derűtség is eltűnt az ülésteremből.

Herman Ottó fejtegette még az ő ismeretes teoriáját, mire a képviselőház többsége változatlanul elfogadta a főrendiház szövegét.

Öt perc szünet után újra megkezdődött a vita az ezredéves költségvetés felett, melyhez különben ma csak S. ghy Gyula szó-lott hozzá, mikorra az ellenzék figyelem-mel hallgatott beszédét befejezte, két órára járt az idő s így az elnök az ülést berekesztette.

A szinfalak mögött.

Budapest, nov. 8.

Miklós Odönnek államtitkársági állásától történt lemondására nézve, illetékes forrásból, a következő érdekes részleteket közölhetjük:

Még a mult augusztusban, a midőn gr. Festetich Andor a földmívelésiügyi miniszteriumban a második államtitkárságot létesítette — s egy új szolgálati beosztással

az első államtitkárnak működési körét igen megszorította, Miklós Odön nyomban beadta volt lemondását. Gr. Festetich azonban akkor megnyugtatta Miklós Odönt, biztosítván őt változatlan bizalmáról; s miután br. Bánffy Dezső is megkérte az államtitkárt, hogy maradjon meg továbbra is, Miklós Odön kijelentette, hogy egy időre még kész állását megtartani, azonban hivatásának csak úgy lesz képes továbbra is megfelelni, ha miniszter alatta álló hivatalnokokkal közvetlen nem intéztet el ügydarabokat. Daczára, hogy gr. Festetich Andor akkor mindent megígért az államtitkárnak, Miklós Odön csakhamar tapasztalta, hogy a fontos ügyek az ő kikerülésével tárgyaltnak s a miniszterre, a nélkül, hogy neki csak szólt volna, már állásának betöltése végett is folytat pourparler-eket.

Igy megkínálta az államtitkári állással egymásután Gullner Gyula és Makkfalvy Géza nemzetipárti képviselőket, a kik azonban mindketten visszautasították az ajánlatot. Gróf Festetich Andor ur bizonyára azt hitte, hogy a mint ő megváltóztatta az állását és lett hajdani egyesült ellenzéki-bukott képviselőjelöltből kormánypárti képviselő és majdn miniszter, ép úgy ott fogják egy államtitkári állást hagyni Apponyt és pártját a nevezett urak is. A volt miniszter ur azonban ebbeli számításaiban nagyban csalódott. Dicsőretére legyen ez itt megemlítve Gullner és Makkfalvy képviselőknek.

A mint Miklós Odön a fenti tényről értesült, azonnal és pedig október 22-én elküldte lemondó levelét a miniszterelnöknek, illetve ezt személyesen adta át neki azzal a kijelentéssel, hogy miután az ő szakminisztere ellenzéki képviselőnek kínálja az ő állását, az ő önértéke nem engedi, hogy felmentését tőle kérje. Miklós Odön hozzátette, hogy gróf Festetich Andorral semmi körülmények közt nem fog többé együtt szolgálni.

Ugyanezen időben értesült br. Bánffy Dezső arról is, hogy gr. Festetich Andor házi ügynöke, a Marozaliba lakó Steiner Ignázt közvetítése mellett megkötötte Gerő és társaival (a Pallas-nyomda igazgatójával) az új sertes-vesztég intézetre nézve a 30 éves szerződést.

A pusztapéteri üzlethez a vállalkozóknak egy millió forint tőkére lett volna szükségük; ezen összeget Gerő és társai a kés szerződésre kívánták előlegül felvenni és e végett egytizeni pénzintézettel alkudoztak is már. A miniszter által jóváhagyott illetve aláírt szerződést Gerő ur (az Agrár-bank) egyik igazgatósági ülésében bemutatta s több fővárosi serteskereskedőnek helyszíni tanulmányozás végett kiadta.

Ezeknek a serteskereskedőknek egyike a szerződés másolásával kezében elment Tolnay Lajoshoz, a X-ik kerület képviselőjéhez és őt felhívta, hogy e szándékolt attentátot hazai serteskereskedésünkről hárítsa el.

Tolnay Lajos közölte az esetet a szabadelvű párt több tagjával, majd ezek tanácsára magával a kormányelnökkel is. B. Bánffy Dezső igazolásra szolgáltatta fel földmívelési miniszterét s az ügy minisztertanács elé ke-

rültyén, gr. Festetich Andor társai egyhangulag elítélték cselekedetét s a szerződés stornírozását követelték.

Miután gr. Festetich Andor az igazságügyminiszter arra is figyelmeztette, hogy a szerződés illegális, hogy azt az állam magára kötelezőnek el sem ösmerheti és hogy e végett a volt földmívelési minisztert még vád alá is helyezheti, a képviselőház, gróf Festetich Andor nagy erkölcsi küzdelmek és nem megvetendő anyagi áldozatok árán is, felbontotta a szerződést Gerő és társaival! Természetes, hogy a fentiek után gr. Festetich Andor egy napig sem maradhatott meg állásában. Még mielőtt beadta volna lemondását gr. Festetich Andor, a miniszterelnök már megkínálta volt örökével Darányi Ignácot. Ez magyarázza meg utóbbinak oly gyorsan történt kinevezését.

A hét krónikája.

Kolozsvár, nov. 9.

A hétnek legnevezetesebb politikai eseménye az, hogy Festetich Andor miniszter elment és helyébe miniszternek lépett Darányi Ignác. Hogy pedig ez a miniszter-váltás olyan gyorsan történt az nem a Bánffy Dezső erélyét, hanem a Bánffy Dezső rémtürelmét mutatja.

A tisztelt „miniszterelnök ur által tudatik” hogy az ellenzék a költségvetési vitánál heves oppozíciót fejt ki. A Bánffy miniszterium pedig szónokokban szegényebb, mint minden előde. A kezdődő vitánál nem elég a „tatik tetik” miniszterelnöki diszbe-széd, hanem tartalom is szükséges. De meg aztán győzni kell szóval is a harczt. Darányi jó malom, sokat tud darálni, míg szegény Festetich csak kinlódott a tárczájával. Ez a gyors változás tatarozása a miniszteriumnak. De tataroz a miniszterelnök másképen is. Most úgy beszél, hogy Szapáryt édesgeti. És a diszidensek nem idegenkednek a régi jó mamelukságtól. Szapáry közelebb tartott beszéde azt mutatja, hogy hajlandó ismét közeledni és végre a Bánffy kabinet karjaiba omlani. Ezzel aztán még is csak erősebb lesz egy kicsit a párt, és jobban érzi magát a kabinet.

Másképen Darányi okvetlenül többet ér elődjénél. Sok évig dolgozott közpályán és mindenesetre van tapasztalata is. Jól tudja, hogy nálunk daczára, hogy földművelő ország vagyunk, éppen a gazdasági ügyek voltak leginkább elhanyagolva. Az eddigi miniszterek bizony keveset, vagy éppen semmit sem tettek arra nézve, hogy különösen a kisbirtokos osztály érdekeit hiányt nem szenvedjenek. Ezek teljesen el voltak hanyagolva. Darányi, az új miniszter megemlékezik beköszöntő beszédjében a bajokról és azoknak orvoslását igéri. Vederemo.

*

Kolozsvárt a hétnek az egyetemi ifjúság csinálta meg a történetét. Az a bizonyos fá-lyászene, a mely Szász Domokosnak és Wlascisnak csinálódott, nem ért véget a fályák kialvásával. Egyik lap azt újságolta, hogy az

ifjúság némely tagjai 100 forintot fogadtak el a kukulorium költségeire, mire az ifjúság másik része nem tartotta korrektnek azt, — hogy külső segítyt fogadjon el az ifjúság arra, ha valakit megfizet.

Ennek kifolyása aztán az a harczt, a melyről lapunk tegnapi és mai számában tudósítottunk.

*

Másképen a hét szegény krónikában. Csupán háboru híre szárnyal. A háborus hírek rendesen tavaszi fecskéik, de most — talán a kedvező időjárás miatt — ősszel jöttek meg. A török-, örmény-, muszka-, angol konfliktustól féltik Európát, a melybe majd valamennyi hatalom belerohad és lesz világ-háboru. Igen természetes, hogy azért bé-kés a hangulat, de a háboruk mindig váratlanok, mint minden nagy katasztrófa.

A Kolozsvárt elfogott al herczeg.

Tegnap már említést tettünk, hogy milyen jó fogást csinált a rendőrség Simai Gyula nevű szélhámos elfogatásával.

Megkímélte Kolozsvár s az erdélyi részek közönségét a csalások és különféle be-csapások nagy számától. Azt is említettük, hogy F. B. szigorló orvos jelentette fel az urát. F. B. Rév környékén ismerte meg.

Ott mérnöknek adta volt ki magát s számos csalást követett el és midőn kezdett a lába alatt a talaj égni, eltűnt.

B. festett haja daczára felismerte a kalandor s nehogy itt is csalásokat követhessen el, ideje korán tette meg jelentését.

A szélhámos nem csinált titkot az aradi stiklikből.

Csak hogy nagy hangon azt hangoztatta, hogy valami gazember Aradon visszaélt az ő nevével és családokat követett el.

Igy akarta Schwarz helyi hírlapeláru-sítónak is a bizalmát megnyerni, hogy aztán nagyobb összegig becsapja. Schwarz már hitt a szélhámos által előmutatott leveleknek, a midőn ideje korán kiült a turpisság.

A szélhámos korábbi viselt dolgairól a következő tudósítást adjuk:

Az érdekes Simay Gyula, tegnapelőtt este, mint toloncz-szállítmány utnak indított Aradról szülőföldje, Belényes felé. A kihágási bíróság előtt ugyanis sikerült íráskál bebizonyítania, hogy a „Magyarország” kiadóhivatala, mint újságigévezet” tényleg feljogosította az előfizetési pénzek felszedésére is (de nem az elköltésére?), és mivel állandó lakást is sikerült bemenedni, — valamelyik fővárosi negyedben, — hát a bíróság által feltételeken szabadlábra helyeztetett, illetőleg a rendőrkapitánysághoz visszaküldtetett a hon-nét is, mint Aradon hajléktalannal csavargó egyént tegnapelőtt este hazatolonczolták Belényesre.

A belényesi főszolgabírósg különben a kalandor Simayt, rövid sörögyben így je-lemezte:

— „Simay Gyula előléte könnyelmű és kalandos

főszolgabíró”

Az elegáns, de romlott lelkű ifjunál találtak egy összetépet, feketeszegélyű leve lecsakét, szerencsétlenül edes anyjától, kinek színt, mint az ősszerakosgatott papíradarab-kából kitétnék, már előre megsugalta, hogy fia ismét valami gonosz kalandozáson töri

fejét. „Hallom” hangzik a levelke egy része, befestett a hajadát, már biztosan ismét valamiről szót ter-vet forralsz. Pedig ha ismét börtönbe kerül sz, akkor megöltél engem — anyádát.

A szegény anyja szíve csakugyan jól sejtett meg mindent, fia nem hiába festette veresre a haját.

Az aradi apróbb stiklik.

Érdekes megemlíteni, hogy Simay az előfizetők fogdosásán kívül még főpinczé-reket is akart fogni. Nevezetesen pár nagyobb kávéházban, Inczédy szerkesztőként adta ki magát és fizető pinczért akart szerződöttni a fővárosi „Öthön” írói kör számára, a melynek megbízottjaként is mondta magát. A főpinczerek azonban nem haraptak bele a mézes kalácsba, mivel az elegáns szerkesztő ur 300 az háromszáz forint kancaiót kö-vetelt — előre. . .

A Dobránszky-féle étteremben történt emlékeztetés pezsgőzése alkalmával meg már, a midőn a helyi viszonyokra vonatkozólag is tájékozva volt valamennyire, igaz nevén ugyan Simay-nak, hanem a Simay István fűrdő-tulajdonos fiának mutatta be magát, s így fűrdő-között oda ahhoz a jökevdű mulató társá-sághoz is, a honnét azt a bizonyos színjázi látószövet elemelte. . . .

A „Magyarország” kiadóhivatala nyilatkozik.

A „Magyarország” kiadóhivatala kö-vetkező nyilatkozat közlésére kért fel ben-tűnk.

„Az Aradon letartóztatott Simay Gyula tényleg a „Magyarország” kiadóhiva-tala adott megbízást. Még pedig jóhiszemű-leg azoknak az okmányoknak az alapján (között van Belényes-város részéről az 1895. év szeptember 10-ik nagján kiállított ható-sági bizonyítvány is), melyekkel Simay ná-lunk jelentkezett, s a maga kifogástalan-ságát igazolta, szolgáltatást felajánlotta. Ennél-fogva a „Magyarország” kiadóhivatala a Si-may-nál teljesített előfizetéseket, ha azok hozzá esetleg be nem küldték is, elősmen s a lapot mindazoknak megküldi, kik az elő-fizetést igazolják.

„Magyarország” kiadóhivatala.

Simay Gyula ur most a kolozsvári dol-gozó házbán ábrándozik egykori hercegi mi-voltáról s várja, hogy eltolonczolják illető-ségi helyére Balázsfalvára, hol bizonyára tárt karokkal fogadják.

Ifjúsági közgyűlés.

A multkori ifjúsági közgyűlésnek nem kevésbé viharos folytatása volt. A két párt döntő mérkőzésre jött össze elszánná a végsőre.

Annyi egyetemi hallgató gyűlésen, még a véderő vita korára is vissza gondolvá soha együtt nem volt, mint tegnap. És szükséges is volt, hogy az ifjúság nagyrésze határo-zottan nyilatkozzék, mert az eddigi irány a 2—3 év óta elért sikereket és jó nevet teljesen dezavválhatná.

A gyűlésen jelen volt dr. Pisztory Mór prodektánis, ki bölcs egyeztetésével leg-inkább hozzájárult K o l o z s v á r i B á l i n t kor-elnök tapintata mellett a végsőig felhevült szvenvedélyek lecsillapítására.

A gyűlés tárgya K r e n n e r Miklós in-terpellációja volt a diákszövetségi elnökhöz a Wlascis miniszter előtt tartott beszéde

lery használt! És ez a Náthánél feleségét gondolkodóba ejtette. Azon csodálkozott, hogy vajjon milyen értes lehet az, midőn az em-berek egészen az egymáséi.

De nem volt ideje a gondolkodásra, mert a nagy sztrike rom feltűnt előttük és mindenki — a kocsiában kiabáló gyermekeket is oda érte — azt mutatta, főleg midőn Agáta bevallotta, hogy vár-romot sohasem látott egész életében.

— És az egész ország összefáradhatna még sem kapnál ehhez hasonlót, — mondá Dugdale ur, melléje lovagolva és elégtlen mo-solylyal nézve reá. Ezen a vidéken nem so-kat gondolnak az emberek vele és kevés régiségbuvárok jönnek ide. Talán annál jobb Nem tudának róla többet felfedezni, mint a mennyit már tudunk. De nem! — és te-kintre a régi romokon nyugodva ismét azt a sajátoságos álmodozó kifejezést vette fel.

Mi nem tudunk mindent, — folytató. E csudálatos világról senki sem tud mindent!

Agáta körül nézett. Egy sima hegye-tőn, mind a két oldalon másik két sima és kopár hegy által volt védve; emelkedett a nagyszerű vár rom, melynek falaiból maradt még fent anyyi, — hogy a vár terjedé-mét és tervét megmutassa. Nem az idő rom-bolta el, mely munkáját csendesen és szépén végzi, — de a rosszabb romboló — az ember.

A tetőről ledöntött nagy épület töme-gek fektettek lent az árokban századok éle-vegetációval benőve. Voltak olyan alapja-kban megromgált falak, melyek ferdén állótak, de nem dőltek el. A kőfalakon ágyugolyók nyomai látszóttak.

Ez a rom nem azt az általános benyo-mást tette a lélekre, a mit az tünnepléses és szent természetes pusztulás tesz, de a várat-lanul jött hirtelen rombolást, az ellene való heves küzdelmet, a hogy az élete virágában levő ember a halandóság ellen küzd. Szomorú látványt nyújtott a hegytetőn hagyott rom a kis várossal alatta, hol annak a pusztul-sával semmit sem gondoltak. Az érzékeny és lelkesltni tudó Agáta elhallgatott, és azon csodálkozott, hogy a társai, hogy tudtak oly

csoszogott a vén Manca és nagy rimánko-dással adta elő, hogy Gita apja, a vén vajda messze-messze halálos beteg. A pénzt és sok ékszerét, miket tartogat, csak egyedül a ve-jének akarja átadni. Azért hát Dandó keljen utra. Ne egyék, ne igyék, ne pihenjen, míg oda nem ér, mert a vajda ha addig meg-halna, másé lesz a töméntelen kincs.

A pénzszomszias medvetánczoltató kapott az alkalmon és utra indult. A medvjét be-csukta egy vesszőből fonott ólba és ott cöz-vekhez kötötte. Mikor pedig Gita Manczával maradt, így szólt hozzá:

— Hány nap múlva érkezik oda?

— Soha napján, — felelte Manca. Más utra igazítottam. Nem is akad reájuk, de menni fog három nap és három éjjel. Vissza érkezik ugyanannyi idő alatt.

— Most pihenj, — szólt Gita. Én enni adok a medvének.

Ezzel kiment az ólba és a hatalmas fenevadhoz közeledett. A medve morogva fogadta látogatóját, de Gita egy darab ke-nyeret dobott eléje s míg azt elfogyasztotta a láncznak a czövekhez kötött végét felol-dotta, úgy hogy a medve az ólban szabadon mozoghatott. Aztán egy nap és egy éjjel éhezett a bestiát, a mely már ordítani kez-dett az éhség miatt. Ekkor megfogta a ma-lacot és belökte az ólba. A medve egy pil-lanatra meghökken a szokatlan élelmiszertől.

— Rajta maczkó! kiáltotta Gita; a fe-nevad pedig neki rontott a rémült malacznak s pillanat alatt össze tépte.

Gita másnap egy kóbor kutyát édesge-tett a viskóhoz, a medvének pedig ismét nem adott enni jó ideig. A maczkó már az ól falát kezdte döngetni, mikor Gita a ku-tyát az ól ajtóhoz vezette. Kileste a pillana-tot, mikor a bestia az ól hátsó részébe volt

s a kutyát bedobta és hirtelen bereteszte az ajtót. A keskeny ablak nyíláson bekialtotta:

— Rajta maczkó!

— A kutyá néhány perczig kikerült a medve csapásait és eközben bögött, majd dühösön ugatott. Nemsokára harczt fejlődött ki és utána tompa horgés jelezte, hogy a maczkó bevégezte gyilkos munkáját.

Most már napokig nem kapott enni. A medve tánczoltató is minden pillanatban meg-érkezhetett. Ekkor Gita így szólt a vén cigány asszonyhoz:

Eredj és szedj olyan gyökeret a mitől elkábul az ember. Száritsd meg, törd porrá. Én azalatt pálinkát hozok.

Estére egy nagy üveg pálinka és vacsora várta a medvetánczoltatót. Manca pedig el-tűnt. Nem volna tanácsos ha ott találna a rászedett marcsona cigány.

Késő este káronkódva érkezett haza Dandó. Megüléssel fenyegette a vén ci-gányasszonyt, hogy vele bolondot járattot. Senki sem látta azon a tájon a karavánt. A dühös medvetánczoltatót azonban hamar meg-figszalta a Gita szép szeme. Szép és vesze-delmes tűz sugárzott azokból. Gita egyre kedveskedett. Ölelte és biztatta, hogy egyék, aztán kínálta a pálinkával.

— Igyál Dandó!

A medve tánczoltató nagyokat húzott az italból.

— Még, még, biztatta Gita! és átölel-te az izmos nyakát.

A medve kivált felordított.

— Mi ez, ugrott fel Dandó. Ilyen vad üvöltést csak a havason hallottam.

— Semmi, semmi! bizonyosan éhes. Majd viszünk neki is. De hát ilyál, hiszen fáradt vagy, — mondogatta Gita.

Dandó beleszédült a Gita szemébe. El-

felejtette a medvét és mámoros fejfélszorítot-ta magához a feleségét.

— Haj, Haj! Szédülök, kabult vagyok.

Ekkor ismét a bestia ordítása hallatszott. Dandó nehéz szempilláit felnyitotta:

— Mi baja van annak a dögnek, hogy olyan vadul üvöltöz. Meg kell tudnom! Felalott és eltántorodott.

Gita megragadta.

— Jöj hát velem monda. Támaszkodj rám. Kissé mámoros vagy az italtól!

— Kettlen mentek az ólig. Dandó nem vette észre, hogy Gita reszket és szinte dühösön biztatja, hogy lépjen előre. Mikor az ajtónál voltak Gita kinyitotta azt és teljes erejével előre lökte a medve tánczoltatót. A részeg ember egyensúlyt veszve, bevágódott az ajtó nyíláson és Gita ráolta a reteszt.

A cigány vad káromlását a fenevad ordítása nyomta el. Gita mint egy örült fú-ria ugrott az ablak nyíláshoz és a dühűt el-rekedt hangon kiáltotta:

A Dodó lelke van bennem gyilkos és bosszút állok! Rajta maczkó, rajta maczkó! Kinos, szagagtott horgés hallatszott ki az ólóból és nem sokára halotti mély csend.

A hatóság másnap kiszállt és konstátálta hogy a medve tánczoltató részegen elszaba-dult medvéjéhez ment, a mely összetépte és részben felfalta.

Az Agáta férje.

— Craik asszonytól. —

Angolból.

XVI.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica

(Folytatás.)

(60)

— És miután ez úgy van, — gondola — azt hiszem, hogy idővel minden rendbe

nyában kijelentve, hogy politikai vonatkozásai tulnagáltak a tapintatosság határán. Nemzetiség kérdése sangelőssége pedig egyenesen megrovandó. Kényszerhelyzetbe hozta a miniszter, ki nem is fejezte ki legfelsőbb megelégedését a beszéd felett. Ő a diák-szövetség elnöke legutóbbi viselkedése folytán nem képtelennek tartja a azért a maga részéről elejti.

Szántó személyeskedő válaszában idegen tényezőket kevervén bele a dologba, alapotként fentartotta, kijelentvén, hogy joga van politizálni. A közgyűlés többsége a nemzeti kijelentéseit lehurrogta.

Vass Miklós és Ferenczy szintén elhárítva az egyik Luegert, a másik a zágrábi eseményeket érintve olyan kijelentéseket tett, hogy az elnök a szót tőlük megvonta. Vass, Rácz a válasz el nem fogadása mellett, Csia, Bácsy elfogadása mellett kiáltott. Krenner replikájában kijelentette, hogy a válasz politikai részét nem érinti, mert összehasonlításba nem állapítható, mely épen politikai beszédet ostoroz. De a nemzetiségi kérdésre vonatkozó kijelentést a fájó sebünk helytelen érintését teljesen elítéli. A választ mindenben nem veszi tudomásul. A Grátz indítványára bezárt vita után az elnök záróbeszédében gyanusitással élt Krenner ellen, hogy Martinovics-ünnepélyen és az okt. 6-iki ünnepélyen elmondott beszédei is politikai beszédnek voltak.

Ezután az óriási zaj után 3/4 óráig tartó névszerinti szavazás döntött a kérdés mellett. Beadott összesen 284 szavazat, ebből az elnöki válasz elfogadása mellett beadott 117 szavazat, az el nem fogadás mellett 167, így a Krenner álláspontja 50 szavazattal győzött.

Az egyik párt az eredményt viharos éljével, a másik ábruczzal fogadta, s bár József a szavazást megfellebbezte, min az egyetemi tanács küldötte előtt folyt, a fellebbezés előreláthatólag nem változtat a helyzeten.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, november 9

— A városi képviselők köre tegnap délután 5 órakor az iparos-egyesület főtéri ülésénél közgyűlési termében Dobál elnöklete alatt és Sándor József előadója vezetésével ülést tartott. Az ülés a városi közgyűlés tárgyaival foglalkozott. Örömmel vették tudomásul, hogy a városi kör álláspontjának megfelelőleg a Felső-közélemben kellő mennyiségű jó minőségű és a dögtérnél sokkal olcsóbb viz állított. A Széchenyi-tér szabályozási vállalkozás megállapítása ügyében ma délelőn a tagjai a hely színeire kiszállanak. Végül a költségvetés alá vétetett a városi tanács ama határozata, hogy bár az évi költségvetést az évi rendtartás értelmében már a szept. hó 10-én felében tartott rendes közgyűlés elé kellett volna terjeszteni, az maig sincs ki-

adottanul nevetni, még akkor is, midőn a várkapu alatt az elhagyott várkastélyba lépnek.

— Mi egy lelket sem fignak itten tenni, — mondá Harri; ebben az időszakban jön ide valaki, kivéve a mi Kingcombei lakosaink piknikezni; vagy az iskolás fiúk egy a borostyán indákon felmászva a bagylyat, vércsüket és csókat háborgassák — az én uram gyakran megette azt a Duk?

— Latom mama, látom — volt a Duk anyós válasza, a ki a fiait emelte le a szőlőről, még pedig olyan atyai gondoskodással és gyöngédséggel, hogy a gyönyörűségükkel nézni. Aztán az egyik kis fiúval a vállán, a másiknak a kezét fogva, a harmadiknak a kabátja szírnáéhoz fogóva, csendesen ment felfele a nélkül, hogy Agátára a legkisebb figyelmet fordította volna.

De a fiatal asszonynak nem jutott eszébe, hogy tőle az udvariasság törvényeinek a mellesleg rossz néven vegye.

— Ahol ni. ott mennek! Senki sem gondol velem; ez egészen a Papa! — mondá a fiatal, haragot szinelve, a mi sehogyan sikerült, míg arca teljes boldogságot és megelégedést fejezett ki. Látod Agáta, tiz év házasság után te is ide jutsz?

Agátának oly tele volt a szíve, hogy nem tudott nevetni, de sóhajtott, — azonban, nem a boldogtalanság miatt.

Ő és Harri együtt nézték meg a várkastélyt, mert a két Harper kisasszony nem állhatott a hegy mászására. A kis fiúk és a lány elöltek koronként mindenféle képzelt és borzasztó veszélyes helyeken és a kő Dugdálend eszeveszetten rohant utánuk. Főleg midőn mindnyájukat a legszélsőbb mélység felett levő magaslaton látták a kő és az atya gyakorlati tudományosság lecsúszott nekik a lecsúszott testekről, minek illusztrációjára Harri azt állította, hogy a legelső egy szörkezozottsági rohamában, azon helyen, hogy a gyermek egy darab kő, a várkapu levő kis Briant ledobja.

(Folyt. köv.)

nyomatatva és ilyképen a szakosztályok és a közgyűlés elé terjesztve, holott még a miniszteri jóváhagyás is szükséges, az év vége pedig már itt van. Ez ügyben interpelláció fog a polgármesterhez intézteni.

— A vértanuk kivégzésére és sirjára vonatkozólag tegnap hozott közleményünk kiegészítésül felelmitjük, hogy a Tamás András és Sándor László kivégzése és sirhelye, mint a multkor is írtuk, a 4 kilométer oszlopon túl az országúttól jobbra van az egykori „Arany bika” nevű telek háta mögött levő dombon. Ezen a dombon végeztek ki, a dombról levették a lehengetették a holttesteket s a domb aljában elásták. A hely hol ez történt s hol a vértanuk nyugosznak, most legelő terület, hajdanában a Szűcs birtokában volt, most pedig a Balla, illetve Szentkirályi tanár tulajdonát képezi. Mind a helyre, mind a vértanukra nézve remélhetőleg közelebbi adatokat fognak szolgáltatni a Tamás rokonának: néhai Sánta István hadnagynak naplójegyzetei, a melyek már rendezés alá kerülnek. A vértanuk kivégzésére vonatkozólag László Márton lelkes feljegyzéseinek kikutatása végett tegnap megkereste a bizottság a szent Ferenc-rendi zárdafőnököt is, ki szíves készséggel ígerte meg a zárdá levél és irattárának a kutatását.

— Halálozás. Egy derék férfiú váratlanul bekövetkezett haláláról kaptunk gyász-hírt. Andrásovsky Ede halt meg, ki a kolozsvári takarékpénztárnál, mint elsőrendű hivatalnok volt alkalmazva, az éjjel szélhűtés következtében. Andrásovsky Ede halála széles körben fog kelteni fájó részvétet, mert sokan ismerték s mindenki tisztelte, becsülte a puritán jellemű, szorgalmas, munkás előzőkény férfiút.

Halála egészen váratlanul következett be. Este még vidám volt s éjjel érte a baj s éjjel után két órakor már kiszenvedett.

A derék férfiú halála hírére a belmagyar-utcai evang. luth. templom homlokára, melynek az elhunyt buzgó és lelkes tagja volt, kitűzték a gyászlobogót. Gyászlobogó van a pénztárat felett is, mely elhunyt tisztviselője haláláról gyászjelentést is adott ki.

Az elhunyt ezeltű 7 évvel lépett be a Kolozsvári Takarékpénztár kötelékébe s ennek felosztásáig a főkönyvelői teendőket véggezte, utóbbi években a bank és váltóüzlet vezetője volt. Szorgalmával, dologhoz-értésével tisztelget és elismerést szerzett magának: s az illető pénztárat egy derék és képzett hivatalnokot vesztett el benne.

A család gyászjelentése így szól: Alól-irottak egy a maguk, mint számos közeli és távoli rokon nevében, szívük legmélyebb fájdalommal jelentik, hogy a gondos apa és szerető férj, jó vő és rokon Andrásovsky Ede a kolozsvári takarékpénztár és hitelbank vállalatának vezetője folyó hó 9-én reggel 1/2 órakor, szívizélhűtésben, tevékeny életének 46-ik, boldog házasságának 10-ik évében, megszűnt élni. A megboldogult hűlt tetemei folyó hó 10-én d. u. 3 órakor fognak, óvár, torony-utca 1—3 sz. házról az év. ágost. hitvallás szertartása szerint a helybeli lutheránus temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Kolozsvárt, 1895. nov. 9. Özv. Andrásovsky Edéné, sz. Tauffer Leontin, bánatos özvegye, Géza, Edi, Katinka gyermekei. Özv. Tauffer Józsefné szül. Nemessányi Katalin anyósa. Tauffer Géza, Tauffer Ilka és férje dr. Benel János és gyermekei; Tauffer Endre, Tauffer Katalin és férje Sombory András s gyermekei; Tauffer Dezső, Tauffer Margit és férje ifj. Tamásy Péter, Tauffer Irma, Tauffer Béla, sógora és sógorai. Özv. Seemann Agostonné szül. Dalchau Rozália, özv. Keresztes Dánielné szül. Dalchau Erzsébet nagynénjei.

— Színház. Tegnap este Ujházy Lidi-ke második fellépéssel a Tücsök életképet adták. A „talusi életképről” elég azt mondani, hogy életkép, tehát rossz és emelygős, még akkor is hanem Rónaszéky, de Birchpfeiffer írta azt. A vendégművész nő mai fellépése multkori véleményünket csak megerősítette s bár ma nagyobb tartozkodással játszott csak a multkoriakat mondhatjuk el újólag felőle.

Az este sikere különben Szentgyörgyi és Góthé volt. Szentgyörgyi egyszerűen mondva művészi alakítást nyújtott, melyet lélektani finom részletek, erő és igazság kísért mindvégig. — Barbeand apót szebben igen, de jobban aligha lehetne megjátszani, s a kitűnően diszponált művész le is bilencselte a közönség figyelmét. Góth haladását örömmel kell konstatálni, Didier szerepét öntudatosan és a mi ritka nála, önállóan játszotta meg, s jó hangulatát valóban alig tudta a pazarlástól megóvni. Megvassznak is volt egy megtapsolt jelenete, s Beregi is Landry szerepében hozzájárult az est sikeréhez. — (Knr.)

— Szentgyörgyi István a színházunk s a vidéki színészvilág egyik legkiválóbb és legnépszerűbb alakja éppen most 25 év óta szolgálja a kolozsvári színházművészetet. 25 éve már — az idő hogy eljárt! — valami napsugaras, bánatosan csillogó őszi napon jött a jeles színházművész a kolozsvári nemzeti színházhoz. Azóta jobban, rosszban Kolozsvárt volt s az

akar maradni holta napjáig. — Banális dolog lenne az ő jeles érdemeit felsorolni, nála a népszerű szó a nem értelemben veendő, mert ő valóban népszerű és nem népszerű vagyis porias. — S mikor az ember 25 éven keresztül egyformán megtudja ezt őrizni akkor az illető sors kedvence és méltó kedvelője, kinek hatását nem csökkenti a haladó idő foga, ellenkezőleg még öregbíti. — 5 év előtt, fényesen, lelkesedéssel ünnepelte Kolozsvár városa az ő két évtizedes egy emberöltőt kitévő kolozsvári színészi működésének ünnepét, most negyedszázados ünnepe csendes lesz — csendes az idő is — de azon a jutalomjátékon, melyben, mint értesülünk, részeseül fog, a kolozsvári közönség lelkesedése újra meg fog nyilatkozni vele szemben.

— Hü cselédék jutalmazására az országos erkölcsnemesítő-egyesület az év végéig lejáró határidővel 50—100 koronás jutalmakat tűz ki. Feltétel: egy családnál való harminc évi szolgálat és jó viselkedés. Elsősorban résztölnek azok, a kik a gazdát vagy családja tagjait ragályos betegségben önfeláldozással ajánlták vagy a saját életük kockáztatásával más veszedelmentől kimentették. Igazolással gazdától, lelkesztől és hatóságától bizonyítvány okvetlenül szükséges. Ez a pályázat ebben az évben csupán az erdélyi részi meg egy ékre terjed ki. A kérvények az egyesület titkári hivatalába (Budapest, V. kerület, Váci-körút 59. szám.) küldendők.

— Közgyűlés. Az erdélyi gazdasági egyesület állalkálítási szakszövetség 1895, november 13-án (szerdén) d. u. 4 órakor, közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jelentés a lefolyt év működéséről. 3. Zárszámadás vizsgáló bizottság jelentése és zárszámadás betérjesztése, 4. Indítványok.

— Színházi hírek. Holnap este lesz első előadása nálunk Deréki A. új népszínművének a „Napraforgó”-nak. Több csinos új népdalt is fogunk hallani. Siposs Etel betegeskedése folytán a vasárnap délutánra hirdetett Cziterás helyett a „Tücsök” kerül színpadra a czimzerepben P. Szép Olgával. „Bánk-bán” előadásával rojva le kegyeletét színházunk hétfőn nov. 11-én. Katona József születése 103-ik évfordulója alkalmával. A szereposztás a lehető legjobb. Színházunk igazgatója Ditrői Mór szerződtette Kun László tehetséges fiatal zeneszerzőt és ismert czimbalom virtout a második-karmesteri állásra. Kun már meg kezdte működését. „A remete csemettyje” ez a bájos vig opera, mely rég nem adatott nálunk új betanulással került színpadra. „A cremoniai hegedűs” új opera után erre az érdekes „Reprise”-re kerül a sor.

— Nappendruk Károly, nyug. kaszánya-felügyelő, a nemrégiben elhunyt kitűnő orvos: Nappendruk Kálmán édes apja Kolozsvárt meghalt. Az elhunytat nagy részvét mellett ma helyezték örök nyugalomra. Halálát a kolozsvári tanácsházon gyászlobogó hirdeti.

— Jakab Móricz. Erre a névre egy kolozsvári zsidó fiu hallgat. Ez a zsidó fiu most van a sordulási korban s az ő üzleti szellem már is tulságosan ki van fejlődve benne. — Nem „szédeleg” új ruhákkal, hanem valószínű uraságoktól levett ócska ruhákat szerez meg eladásra. Még pedig jutányos áron szerzi. Azaz nem fizet érte semmit, hogy nagyobb legyen a procent az eladáson. Ez a jeles üzletember bizonyosan milliomos lesz, de ezt megelőzőleg tlni fog egy kicsit, mi-helyt a rendőrség megtalálja. A napokban ugyanis egy egyetemi tanártól szállított ócska ruhákat fizetés nélkül. A kiknek uraságoktól levett eladni valójuk van, azok ha lehet ne kössenek üzletet Jakab Móriczzal, mert kárát vallják.

— Rosz a purzicsán dohány. Rosz és penészes. A kolozsvári főttözséből többnyire mind ily romlott árut adnak ki, Felhívjuk az illetékes hatóság figyelmét vizsgálta meg az árut. A romlottakat meg kell semmisíteni, mert közegészségügyi szempontból sem szabad rossz árut ki adni.

— A „kolozsvármegyei Takarékpénztár” gyors léptekkel halad és erősödik. E takarékpénztár felállítását nemcsak idő szerének és szükségnek bizonyult, de a mostani válságos és nyomorúságos mezőgazdasági viszonyok között különösen a kisgazdáknak valóságos jótévként vált azutal hogy ezek hitelgényeik gyorsan kielégíti. A betevő közönség is sürün látogatja és nagy bizalommal karolja fel az intézetet, mely rövid fonállal óta mintegy 100 ezer forint betétet gyűjtött a mik naptól naptól-napig számított 5 százalékkal kamatoztatnak.

— E. Kovács Gyula, „Emlékek és Élmények” című kötetére az előfizetés határidejét december elsejéig meghosszabbítja, de akorra tiszteltetel kéri a gyűjtőívек pontos beküldését. A kötet deczemberben mulhatlan megjelenik.

— Vasuti mizeria. Valóban botrányos állapotok uralkodnak a kolozsvári közúti vasut nagy-utcazi váltójánál ma-holnap nem is lehet életveszély nélkül járni az előbb említett váltónál mert sokáig nem tudhatja az ember, mikor tli le a lábáról egy „négy öt” vagonból álló tehervonat vagy személyvonat. Pén-teken d. u. az elromlott váltó miatt a városból a vasuti állomás felé menő személyvonat kisiklott és több mint 8 métert ment a pusztá földön. Szombaton ugyancsak d. u. az „Erdély” nevű mozdony egy kocsiával a mely szintén a vasut felé ment, siklott ki. Egyik

baletsnél sem történt ugyan nagyobb baj, de az esetleg szoronsétlenség kikerüléseért jól tenné a vasuti-igazgatóság, ha megcsinálna a nagy utcazi váltót okulva a fenti eseteken. — (zár.)

— Benigni Sámuel új üzlete a főtéren a plébánia épületben, holnap már megnyílik. — A beszercezei hadseregnek. Az erdélyi hadsereg részére, a vidék különböző pontjára, Kolozsvárról küldöttek a pénzt. Az alábbi nyugta is egy nagyobb pénzküldeményről szól, mely pénzt Sánta István juttatta rendeltetési helyére. Az érdekes eredeti okmány így szól:

Nyugtátvány.

25 az az huszonöt ezer frkról p. p. me-lyeket alóírt az álladalmi fiók pénztárból (Beszercezei főparancsnok, és Ezredes Toth Agoston urnak átadás végett kezemhez vettem, ezennel elismerem Kolozsvárt Május 12-én 1849.

Sánta István

Nemzetőr al-hadnagy.

Utaltványoztaik 25,000. ft. p. p. Szent-Iványi Károly t. h. országos biztos.

— A Legrády tsvérek kiadásában most jelent meg Mikszáth Kálmán „Beszerceze ostroma” című történeti műve Mózes Kiadásban. Ezen kívül ugyancsak tölük a következő naptárók hagyták el a sajtót: Orvosi naptár 1896 évre 1 ft 40, Hölgyek naptára 1896 évre 1 ft 80 kr, Tanárok naptára 1896 évre 1 ft 20 kr, Ügyvédek naptára 1896 évre 1 ft 40 kr, Gazdák naptár 1896 évre ára 1 ft 60 kr.

— Szemnevez Emil kegyelmet kapott. A Magyar Állam felelős szerkesztőjének. Szemnevez Emilnek, a kit tudvalegőleg felségvértés miatt 8 hónapi államfogházra ítélték, ő felsége e hónap 5-én kelt legfelsőbb kezirátával megkegyelmezett. Szemnevez Emilnek tegnap adták hírl a királyi kegyelmet, minek következtében még tegnap délelőn elhagyta a vácoi fogházat, s hol 8 hónapi bűntetéséből 1 hónapot és 17 napot töltött el. A megkegyelmezés ténye a katolikus klérus buzgóságának köszönhető, a mennyiben ugyanis 38 esperességi kérvényt adott be ő felségéhez kegyelmi kérvényt Szemnevez Emil érdekében.

— Hunyadvármegye a minisztereknek. Hunyadvármegye küldötsége tiszteltet esztörtökön Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszternél. A küldötsége Hollay Imre alispánt vezette s résztvettek benne a megye országgyűlési képviselői és a törvényhatóság részéről báró Jósika Lajos. Arra kérte a minisztert, hogy a déva-brad-abrudbányai és a hátszeg-petrozsény-szurduki megyei utakat vegyék föl az állami utvonalak sorába, ami szerintük közforgalmi és nemzetközi szempontból is kívánatos volna. Ugyanezzel a kéréssel fölkereste a küldötségek Lukács László pénzügyminisrt is Mindakét miniszter igen szívesen fogadta a deputációt és megígérte, hogy a megye kérelmét tanulmányozni fogj, s ha csak lehet, figyelembe veszi.

— Változások a hadsereg állományában. Tudvalegőleg a hadsereg állományát a tavasszal reorganizálták, a mely alkalommal a hadsereg tisztjeit három kategóriában sorozták. A tiszteknek a különböző kategóriákba való btosztásáról ugyan a hadseregnek organikus intézkedések még nem vitték keresztül. Mint most Bécsből írják, a közös hadügyminiszteriumban az erre vonatkozó munkálatokkal már keszen vannak és a hadsereg tisztikarának három kategóriába való beosztása már legközelebb közzé fog tétetni. Ez által egy olyan rangsorozat lesz megállapítva, a melyből a tiszték legalább megközelítőleg ki fogják tudni számítani előléptetésük idejét. Ennek a beosztásnak késedelmes intézkedése onnan ered, hogy az organikus intézkedésekben kimondott elveket összhangásba kellett hozni a szolgálattal és az esetleg jogosult igényekkel. A nagy igazgatottsággal várt rangsorozat meg fogja mutatni, miként tudták a hadügyminiszteriumban a felmerült sok nehézséget legyőzni és hogy az organikus intézkedések a hadseregre nézve általában tartósak lesznek-e?

— Egy csinos külsejű szerény nő a ki magyarul és németül egyaránt tud mint elfogadónó alkalmazást nyerhet egy előkelő üzletben; czim: a Kiadó-hivatalban.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

Országgyűlés.

Budapest, nov. 9.

A képviselőház mai ülésén folytatták a jövő évi költségvetés tárgyalását.

Az első felszólaló Molnár József volt a függetlenségi párt részéről.

Nagy tetszés közt czáfalta meg a költségvetés egyes tételeit.

Perezel Dezső belügyminiszter azt igyekezett bebizonyítani, hogy az anyakönyvvezetők mennyire beváltak.

Reméli ugymond, hogy az egyház-

politika befejezését mindenki örömmel látja. Beszédében a többek közt azon naiv nyilatkozatot tette, hogy a választók nevsorát nem azért kérte be, mintha feloszltnák a parlamentet, hanem meg akart győződni arról, vajjon a választók száma szaporodott-e?

A listákból arról győződött meg, hogy a választók száma 1 perccenttel csökkent.

Igy tehát alaptalan azon vád, mintha a listák meglehetnének hamisítva.

Zajos ellentmondás balról.

Szapáry Gyula grófnak azt a kijelentést tette, hogy a 67-iki alapon álló pártok egyesülésének tárgyi akadályai nincsen, de a jelenlegi kormány új pártalakulást nem kezdhet.

Végül Horánszkyval polemizált roppant unalmasan, úgy, hogy majdnem senkisé hallgatta.

Szapáry Gyula azonnal ripsosztirozott s azt mondta, hogy a kormány-nak kötelessége akció-képes pártot csinálni a 67-es pártok közt.

A ki az ellentéteket keresi, az soha sem pog pártokat egyesíteni.

Szünet után Babó Emil szólott a költségvetés ellen.

Majd Polónyi Géza interpellálta a honvédelmi minisztert a hadügyminisztert ismeretes rendelete miatt.

Az interpellációra azonnal felelt br. Fehérváry Géza honvédelmi miniszter, kijelentve, hogy az illető rendelet nem áll ellentétben a törvénnyel.

Az ellenzék azt kiabálta, hogy nem a honvédelmi minisztert interpellálta, hanem Bánffy, Perczelt és Erdélyit.

Bánffy erre kijelentette, hogy magáévá teszi Fejérváry választát.

2 óra után Pázmándy interpellált a Lueger-ügyben.

Az osztrák parlament.

Budapest, nov. 9.

Viharos gyűlése volt tegnap az osztrák képviselőháznak.

Dr. Pattai sürgős indítványt tett aláírva az antiszemiták, német párt és a konzervatívok egy részétől, hogy kérdestessék meg a miniszterium Lueger meg nem erősítésének okairól. Badeni miniszterelnök először Hanck interpellációjára válaszolt, mely arról a hérdésről szől, vajjon az alsó ausztriai helytartó kilátásba helyezte-e Lueger megerősítését, ha képviselői mandátumát leteszi.

Azután Badeni miniszterelnök Pattai sürgösségének elejtését kéri. A miniszterium nem felelős a királyt és a megerősítés tekintetében adandó tanácsért csak egyedül a királynak a miniszteriumi statumok 25-§ pontja vezérli, melynél fogva Luegert nem kell megerősíteni.

A jelenlegi többség választása nem irányadó s a jelenlegi polgármester nem elégti ki igényeiket.

Engel az ifju csehek, Ebenhosch a konzervatívok és Lichtenstein herceg az antiszemiták nevében szólott, a magyar zsidóságot támadva folyton.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Holnap, vasárnap, november 10-én.

Délután:

A T Ü C S Ö K.

Este:

Előszór:

A NAPRAFORGÓ.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.*)

Becsei Hugó urnak, Helyben.

Az „Erdélyi Napló” f. hó 4-én megjelent számában ön hamis jegyzőkönyvet tett közzé — így ön rágalmozott. A nevezett lap társszerkesztője, ki az önök jogtanácsosa is — jogtanácsait vesztessze önökre, — de ha a lapok a közérdek organuma akar lenni, akkor tanuljon elsősorban igazat mondani.

Tölem ugyan irhat jövőre a mi tetszik.

Dénes József.

Kolozsvármegyei Takarékpénztár

részvénytársaság

Hiduteza 2-ik sz. I. emelet.

Betéteket elfogad 5-% naptól—napig számított kamatra.

Kölesönöket nyújt ingatlanokra és személyes hitelre.

1—*

*) E rovat alatti közleményekért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Szerk.

SCHULLER JÓZSEF

Kolozsvárt, Széchenyi-tér 20. sz., régi fogyasztási szövetkezet helyiségében.

Ajánlja frissen érkezett Küküllőmenti valódi **szőlő-Must** és **6-borait**; izletes és olcsó **éttermét** elkülönített helyiségben.

Mindenféle fűszer, csemege, liszt, tea, rum, kitűnő házi pitkyós kenyér, többféle füstölt és páczolt húsok és más e szakmához tartozó árukat, valamint jó vágott fát.

A legpontosabb és olcsóbb kiszolgálást fogom teljesíteni: **egy heti ebéd kétéle 1 frt 40 kr., Must litere 36 kr.**

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri teljes tisztelettel
SCHULLER JÓZSEF.
776. (—3)

Vegyészeti ruhatisztító intézet**KELMEFESTŐ GYÁR**

Kolozsvárt, Főter 18. szám.

Elvállal férfi és női ruhákat, boák, disztollak, zsenil, csipke-függönyöket, butor-szőveteket, katonai egyenruhákat, színházi- és egyházi öltözköket festésre és tisztításra.

Továbbá ágytoll tisztítását, fertőtlenítését, nyers gyapjú mosását, fehérítését. Férfi és női ruhák elfelejtetlen állapotban, egészben festetnek és tisztíttatnak, a nélkül, hogy a fazont vagy formájukat vesztenék.

Külföld nagyobb városaiban szerzett tapasztalataim azon szerencsés helyzetbe juttattak, hogy az igen tisztelt közönség igényének e téren megfelelhettek. Midőn legfőbb törekvésem oda irányul, hogy az igen tisztelt közönségnek **új tisztítási és festészeti módokkal** hasznára lehessenek, fölkerem egy próba-küldeményre. Azon reményben, hogy szíves megbízása esetén, úgy jutányos árszabás, mint a lehetőség határain belül való legjobb kivitel által teljes megelégedését nyerjem meg, maradtam kiváló tisztelettel

DÁVID ÖDÖN,

797. (1—3) vegyészeti ruhafestő intézet és kelmefestő gyártulajdonos.

Kérem az igen tisztelt közönséget, hogy vegytisztító intézetemet össze ne tévesse az eddig létező tisztító műhelyekkel.

Poszler Gyula divatárú házában

Kolozsvárt, Belhid-utca 3. sz.

!!!Megérkeztek az őszi és téli új kelmék!!!

Szabott árak mellett kaphatók:

30 kr. 1 méter duplasz. szőrkelme.	35 kr. 1 méter selyemmel szövött szerb vászon.
30 kr. 1 méter téli Loden-kelme.	25 kr. 1 méter vastag ruha Barehet.
50 kr. 1 méter Női posztó-kelme.	30 kr. 1 méter finom francia Barehet.
1 frt 1 méter 180/c. széles Női posztó-kelme.	16 kr. 1 méter Csipke-függöny kelme.
45 kr. 1 méter fekete Caschemir.	20 kr. 1 méter igen jó Chiffon.
50 kr. 1 méter fekete ruha-Crepp.	24 kr. 1 méter jó minőségű Creton-gyolcs.
60 kr. 1 méter fekete mintás ruha-Crepp.	4-90 kr. 1 vég Irlandi vászon.
110 kr. 1 méter 180/c. széles angol Cheviot.	90 kr. 1 darab Clott ernyő.
90 kr. 1 méter selyem suráh, minden szín.	1-90 kr. 1 darab selyem esernyő.
1-20 kr. 1 méter tiszta selyem fekete Mervellio.	110 kr. 1 drb. jó minőségű fehér ing.
1-30 kr. 1 mt. Ottomán szín. selyem.	70 kr. 1 drb. téli alsó ing vagy nadrág.
	70 kr. 1 drb. 100/c. nagy hárászkenő.
	20 kr. 1 méter jó minőségű derék-béllés stb.

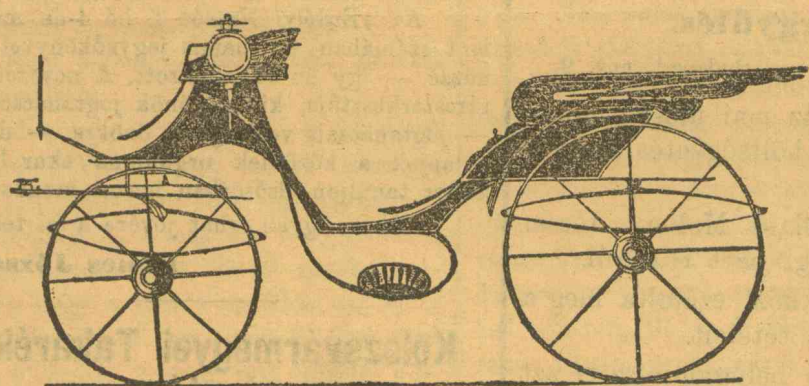
Ezekon kívül minden e szakmába vágó áruk a legfinomabb minőségig kaphatók.

Daczára azon erős versenyeknek, a mi e szakmában ma városunkban létezik, előnyös bevásárlásaimnál fogva, szabott árakon ugyan, de minden versenynél olcsóbb vagyok.

A n. 6. közönség becses pártfogását tisztelettel kéri
696. (12—x) **a fentebbi.**

A berlini nemzetközi ipar-műkiállításán
1895-ben dísz-oklevéllel, kereszttel és arany éremmel lett kitüntetve.

UDVARI ANDRÁS kocsikészítő,
Kolozsvárt, Hidfő-utca Zöldfa-vendéglővel szemben.

Van szerencsém fölhiyni a nagyérd. közönség becses figyelmét üzletemre, hol készítetek mindennemű ruganyos fényűzésű kocsikat; elvállalok nyerges (szatler) és fényező munkákat a legjutányosabb ár mellett.

Megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközölök.

Raktáromon mindig nagy készletet tartok megtekintés végett a nagyérdemű közönség rendelkezésére állok.

Nagybecsű pártfogását kéri tisztelettel

742. (10—30)

Udvari András,
kocsikészítő.

SAJTOK és HALNEMÜEK.**Tea és Rum különlegességek****FALTIN GÉZA**

FÜSZER-, CSEMEGE-, TEA-, RUM- ÉS BORKERESKEDŐNÉL.

Ajánlja a **Tea-idény beálltával** a legelső forrásokból beszerzett, legfinomabb minőségű

valódi **Chinai- és Orosz-tea különlegességeit**, valamint a raktáron levő

angol „Hurard“, ugyisint **Ananas, Jamaika, Cuba, Brazíliai és Demarara Rumokat.**

DIETRICH- és GOTTSCHLIG-féle elismert jó minőségű lepalczkolt rumjainak

Kolozsvár részére egyedüli főraktára.

Cabos-féle Tea-sütemények nagy választékban.

Fennti hirdetésem szíves figyelembe vételét kérem

798. (1—3)

Teljes tisztelettel: **FALTIN GÉZA.**

Telefon 301.

Francia és magyar mustárok.

Asztali, pecsenye és gyógyborok.

BIASINI-SZÁLLODA

KOLOZSVÁRT,

mely eddig mindig házilag kezeltetett,

bérbe adó.

Bérleti feltételek megtudhatók a szálloda kezelésénél Kolozsvárt, vagy a tulajdonosnál: Biasini D. bank-üzletében Budapesten, Mária Valéria-utca 13.

796. (1—3)

AJÁNLIJA**PÁNCZÉL IMRE**

fűszer-, csemege- s elkülönített helyiségben berendezett

„festék-üzletét“

Kolozsvárt, Hid-utca 18. sz.

Pontos kiszolgálás, tisztán kezelt áruk a legelőnyösebb árak mellett!

Elárusítás nagyban és kis mértékben.

583. (24—x)

ERDÉLYI HEGYI BOROK.

Hitványt ve:

Nagy-Enyed 1882. Páris 1878. Budapest 1885.

BÜRGER MÁRTON.

krakkói (Alsó-Fehérmegye) bornagytermelő fiókraktára,

Erdély hegyaljai borkereskedés,

Kolozsvárt, Hid-utca 29. Telefon 176.

Ajánlja

saját termésű borait

kicsinyben és nagyban,

ugy palaczkokban, mint hordókban, Kolozsvárt házhöz, illetve pályaudvarhoz szállítva.

— Árjegyzék díjmentesen küldeték. —

764. (4—6)

Lóhere-fejtő készülék

Lőhnert-féle,

4 lóerejű gőz-cséplőgéphez,

csak a múlt évben, alig 6 hétig használva, teljesen jó,

nagyon olcsó árban eladó

Szent-Királyi Árpádnál

Székelly-Udvarhelyen.

17. (44—52)

ELADÓ TELEK.

EGY GYÖNYÖRŰ NAGY KERT

KÉT LAKÓHÁZZAL,

melyek közül az egyik 4 szobából, mellékhelyiségekből és szép terrászból, a másik 2 szobából és mellékhelyiségekből áll: **olcsó áron eladó.**

Tudakozódhatui a volt Deckert-kertben, Kert-utca 5. szám alatt.

786. (3—3)

POSZLER és TÁRSA

DIVATÁRUHÁZA

Kolozsvárt, Hid-utca („Hungária-szálloda“ alatt.)

Ajánlja az őszi és téli idényre

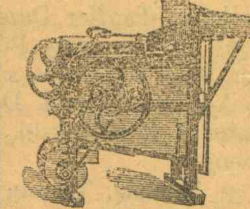
különösen a következőket:

- Dupla széles gráci Loden női ruhákra 1 mtr. 38 kr., 55 kr.
- Angol Cheviot, 130 cm. széles 80 kr., 1 frt 75 kr.
- Női posztó dunda széles 55—65 kr., 130 cm. széles 1 frt 75 kr.
- Angol Crep, 130 széles 1 frt 95 krtól 2 frt 40 kr.
- Mosó parketok nagyon szép minták 25—35 kr.
- Francia- és Cosmanosi parketok 38—56 kr.
- Téli alsó ingek és nadrágok, női és férfi 50 krtól.
- „harisnyák, női férfi és gyermek 20 krtól.
- Selyem esernyők 1 frt 90 krtól, Graszióza vasnyéllel 2 frt 50 krtól 4 frt 70 kr.
- Olajos paplanok 1 frt 80 krtól.
- Casmir „ 3 frt 60 krtól.
- Satén „ 4 frt 50 krtól. Selyem paplan 7 frt 50 krtól.
- Matrac 3 ftről 25 ftrig.
- Szőnyegek nagy valánták 1 mtr. 20 krtól.
- Nagy szőnyeg 3 mtr. hosszú 2 frt 40 krtól 7 frt 20 krig.
- Gummi cipők (Kalucsen), világhírű orosz gyártmány.
- Pokrőczok 1 frt 20 krtól. Gyapjú pokrőcz 1 mtr. 1 frt 25 kr.
- Női-, férfi- és gyermek cipők.
- Női- és gyermek felsők minden nagyságban.

Az árak minden egyes darabon fel vannak tüntetve. 613. (60—100)

KUKORICZA-MORZSOLÓK

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták, Konkolyozók (trieurók); kézi kezelésre való Széna- és szalma-sajtók fekvően vagy kocsira szerelve, Takarmány-füllesztők, Szállítható takarékfűző-üstök takarmány stb. részére, Szecskavágók, Répa- és burgonya-vágók, Darálók

elismert legjobb minőségben és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gépgyárában

BÉCS, II/1., Taborsstrasse 76. sz.

Árjegyzékek ingyen. — Képviselek felvételnek.

773. (2—10)

NŐI CONFECTIO-ÚJDONSÁGOK!

KABÁTOKBAN, KÖPENY-, GALLÉR-, BUNDA- ÉS GYERMEK-KÖPENYEKBE

A LEGUJABB EREDETI ANGOL ÉS FRANCZIA MODELLEK SZERINT.

OLCSÓ ÁRAK!

Bányai Sámuel és Fia cégénél

szücsárú és felöltő-raktára, Kolozsvárt, főter, Takarékpénztár-épület.

790. (2—10)